

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 431/2018-43

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) v konaní o prijatej ústavnej sťažnosti [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného advokátkou [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uzneseniami Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 Tpo 36/2018 z 21. júna 2018, sp. zn. 7 Tpo 46/2018 z 28. júna 2018, sp. zn. 8 Tpo 44/2018 z 28. júna 2018, sp. zn. 8 Tpo 45/2018 z 28. júna 2018, sp. zn. 8 Tpo 35/2018 zo 6. júna 2018, sp. zn. 8 Tpo 36/2018 zo 6. júna 2018, sp. zn. 8 Tpo 34/2018 zo 6. júna 2018, sp. zn. 7 Tpo 58/2018 z 12. júla 2018, sp. zn. 7 Tpo 35/2018 z 24. mája 2018, sp. zn. 6 Tpo 29/2018 z 22. mája 2018 a sp. zn. 7 Tpo 36/2018 z 24. mája 2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti [REDACTED] n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 431/2018-18 z 5. decembra 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 v tom čase účinného zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uzneseniami Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Tpo 36/2018 z 21. júna 2018, sp. zn. 7 Tpo 46/2018 z 28. júna 2018, sp. zn. 8 Tpo 44/2018 z 28. júna 2018, sp. zn. 8 Tpo 45/2018 z 28. júna 2018, sp. zn. 8 Tpo 35/2018 zo 6. júna 2018, sp. zn. 8 Tpo 36/2018 zo 6. júna 2018, sp. zn. 8 Tpo 34/2018 zo 6. júna 2018, sp. zn. 7 Tpo 58/2018 z 12. júla 2018, sp. zn. 7 Tpo 35/2018 z 24. mája 2018, sp. zn. 6 Tpo 29/2018 z 22. mája 2018 a sp. zn. 7 Tpo 36/2018 z 24. mája 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

2. Z obsahu prijatej ústavnej sťažnosti a jej doplnenia vyplýva, že sťažovateľ je od roku 1996 občianskym združením zapísaným v registri občianskych združení vedenom Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky pod č. [REDAKOVANÉ] prevádzkujúcim poradenské centrum pre ženy zažívajúce násilie v párových vzťahoch v [REDAKOVANÉ], v rámci ktorého týmto ženám poskytuje sociálne, právne a psychologické poradenstvo. Sťažovateľovi bola zároveň rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky sp. zn. AK008/2018/13 z 11. mája 2018 udelená akreditácia v zmysle zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obetiach trestných činov“), podľa ktorej je sťažovateľ oprávnený poskytovať obetiam trestných činov špecializovanú odbornú pomoc v rozsahu: a) poskytovanie všeobecnej odbornej pomoci, b) poskytnutie krízovej psychologickéj intervencie, c) vyhodnotenie hrozby nebezpečenstva ohrozenia života alebo zdravia, d) sprostredkovanie poskytovania sociálnych služieb v zariadení núdzového bývania a špecializovaného sociálneho poradenstva, ak život alebo zdravie obzvlášť zraniteľnej obeť je bezprostredne ohrozené, a to pre okruh subjektov: obeť trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby a pre územie: okresy Košice I, Košice II, Košice III, Košice IV (ďalej len „akreditácia“).

3. V súvislosti s prijatím zákona o obetiach trestných činov bol sťažovateľ na návrh príslušnej prokuratúry v súlade s § 48 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) ustanovený za zástupcu z radov subjektov poskytujúcich pomoc obetiam trestných činov, a to uzneseniami Okresného súdu Košice II sp. zn. 6 Tp 22/2018 zo 17. mája 2018 a sp. zn. 6 Tp 26/2018 zo 14. mája 2018, ako aj uzneseniami Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3 Tp 44/2018 zo 14. mája 2018, sp. zn. 3 Tp 45/2018 zo 14. mája 2018, sp. zn. 3 Tp 33/2018 z 28. mája 2018, sp. zn. 4 Tp 20/2018 zo 6. apríla 2018, sp. zn. 4 Tp 18/2018 z 5. apríla 2018, sp. zn. 4 Tp 19/2018 zo 6. apríla 2018, sp. zn. 4 Tp 12/2018 z 5. marca 2018, sp. zn. 4 Tp 14/2018 z 5. marca 2018 a sp. zn. 4 Tp 13/2018 z 5. marca 2018 (spolu ďalej len „uznesenia okresných súdov“).

4. Riadiac sa poučeniami o prípustnosti riadneho opravného prostriedku, podal sťažovateľ proti všetkým uzneseniam okresných súdov sťažnosti, o ktorých rozhodoval krajský súd napadnutými uzneseniami. V rámci podaných sťažností proti uzneseniam okresných súdov sťažovateľ argumentoval identicky v tom smere, že Okresný súd Košice II a Okresný súd Michalovce pochybili, keď ho ustanovili za zástupcu z radov subjektov poskytujúcich pomoc obetiam podľa osobitného zákona v daných trestných veciach, pretože takýto postup je v rozpore s jeho predmetom činnosti a akreditáciou. Sťažovateľ v tejto súvislosti uviedol, *«... že sa v rámci svojej činnosti venuje výlučne špecializovanému poradenstvu pre ženy zažívajúce násilie v párových vzťahoch. Uvedené vyplýva aj z registra*

subjektov poskytujúcich pomoc obetiam trestných činov zverejnenom Ministerstvom spravodlivosti SR... Sťažovateľ preto namietal, že má spôsobilosť poskytovať odbornú pomoc výlučne cieľovej skupine uvedenej v registri MS SR špecificky ako „obete trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby - ženy zažívajúce násilie“... Uviedol ďalej tiež, že podľa jeho názoru účelom novoprijatej právnej úpravy bolo zabezpečenie skutočnej odbornej pomoci poškodeným v trestných konaniach subjektmi, ktoré sa špecificky danej oblasti venujú a reálne pracujú s cieľovou skupinou, do ktorej patria poškodené osoby. Vytkol súdom, že pochybili ak uvedené skutočnosti pred ustanovením zástupcu poškodeným bližšie neskúmali a za zástupcu im ustanovil subjekt, ktorý síce je v registri subjektov poskytujúcich pomoc obetiam a má aj akreditáciu, avšak špecificky sa venuje pomoci ženám zažívajúcim násilie v párových vzťahoch, čo nie je trestná činnosť, pre ktorú sa v daných veciach konanie vedie.».

5. Vo všetkých veciach, v ktorých krajský súd ako odvolací súd rozhodoval o sťažnostiach proti uzneseniam okresných súdov, tieto pre ich neprípustnosť zamietol s poukazom na § 193 ods. 1 v spojení s § 185 ods. 2 druhej vety Trestného poriadku. Vo vzťahu k zamietnutiu sťažností proti uzneseniam okresných súdov sťažovateľ v odôvodnení ústavnej sťažnosti uviedol: *„Sťažovateľ podal sťažnosti proti vyššie citovaným rozhodnutiam okresných súdov. Riadil sa pritom ostatne aj poučeniam súdov, že sťažnosť proti rozhodnutiu je možné podať v lehote 3 dní od jeho oznámenia prostredníctvom súdu prvého stupňa na Krajský súd v Košiciach. Krajský súd v Košiciach následne tieto sťažnosti zamietol s odôvodnením, že podľa jeho právneho názoru zástupca z radov subjektov nie je oprávnenou osobou sťažnosťou rozhodnutie okresného súdu napadnúť. Podľa krajského súdu je uvedenou osobou v súlade s ust. § 48 ods. 2 Tr. poriadku len opatrovník. Uvedený reštriktívny a formalistický výklad krajského súdu predstavuje porušenie práva sťažovateľa na spravodlivý proces a odňatie možnosti sťažovateľa konať pred súdom. Zamietnutím sťažnosti sťažovateľa ako neprípustnej mu bola odňatá možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa a zvrátiť tak jeho ustanovenie za zástupcu z radov subjektov poskytujúcich pomoc obetiam trestných činov, v prípadoch ak súdy pochybili a ustanovili ho za zástupcu poškodeným, ktorým nemá odbornú spôsobilosť pomoc poskytovať.“*

6. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„... Základné práva a slobody [REDAKOVANÉ] podľa čl. 47 ods. 3 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a ľudských práv a základných slobôd podľa článku 6 ods. 1, článku 13 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach v konaniach vedených sp zn. 6 Tpo36/2018, 7Tpo46/2018, 8Tpo44/2018, 8Tpo45/2018, 8Tpo35/2018, 8Tpo36/2018, 8Tpo34/2018, 7Tpo58/2018, 7Tpo35/2018, 6Tpo29/2018, 7Tpo36/2018 porušené boli.

... Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.6.2018, sp. zn. 6 Tpo36/2018, uznesenie Krajského súdu V Košiciach zo dňa 28.06.2018, sp. zn. 7 Tpo 46/2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.6.2018, sp. 8Tpo44/2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.6.2018, sp. 8 Tpo 45/2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 06.6.2018, sp. 8 Tpo 35/2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 06.6.2018, sp. 8 Tpo 36/2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 6.6.2018, sp. 8 Tpo 34/2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 12.07.2018, sp. 7 Tpo 58/2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.05.2018, sp. 7 Tpo 35/2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.5.2018, sp. 6 Tpo 29/2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.05.2018, sp. 7 Tpo 36/2018 sa zrušujú a vec vracia Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

... Krajský súd v Košiciach je povinný zaplatiť [REDAKOVANÉ]... finančné zadosťučinenie vo výške 5000 Eur (slovom: Päťtisíc Eur) a nahradiť jej trovy konania v sume 325,42 Eur na účet jeho právnej zástupkyne, advokátky [REDAKOVANÉ], a to všetko do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Vyjadrenia účastníkov konania

7. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania, a to za krajský súd jeho predseda listom sp. zn. 1 SprV 144/2019 zo 6. februára 2019 a za sťažovateľa jeho právna zástupkyňa listom z 13. decembra 2019.

7.1 Vyjadrenie predsedu krajského súdu zo 6. februára 2019:

„Po nadobudnutí účinnosti zákona č. 274/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa aj zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov, došlo k zmene druhej vety ustanovenia § 48 ods. 2 Tr. por. tak, že v prípade trestných činov spáchaných voči blízkej osobe alebo zverenej osobe, ak je poškodeným osoba mladšia ako 18 rokov, sa za opatrovníka ustanoví najmä štátny orgán; súčasne s ustanovením opatrovníka sa ustanoví zástupca z radov subjektov poskytujúcich pomoc obetiam podľa osobitného zákona, ktorý má práva a povinnosti splnomocnenca poškodeného, ak ten nebol ustanovený za opatrovníka.

Zákon č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v ustanovení § 2 ods. 1, písm. c), bod 1, definuje ako obzvlášť zraniteľnú obeť aj dieťa, a tiež pod bodom 6 citovaného ustanovenia, obeť iného trestného činu, ktorá je vystavená riziku opakovanej viktimizácie, pričom súčasťou legálnej definície je aj opakovaná viktimizácia (§ 2 ods. 1, písm. g) zák. č. 274/2017 Z. z.).

Z ust. § 2 ods. 1, písm. h) zák. č. 274/2017 Z. z. vyplýva, že akreditovaným subjektom je osoba, ktorej rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti SR bola udelená akreditácia programu podpory obetí.

Subjektom poskytujúcim pomoc obetiam je subjekt poskytujúci alebo zabezpečujúci pomoc a podporu obetiam, ktorý je zapísaný v registri subjektov poskytujúcich pomoc obetiam (§ 2 ods. 1, písm. k) zák. č. 274/2017 Z. z.).

Subjekty poskytujúce pomoc obetiam poskytujú alebo zabezpečujú odbornú pomoc obetiam za podmienok ustanovených zák. č. 274 /2017 Z. z. alebo osobitným predpisom (napr. zák. č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zák. č. 455/91 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov (§ 5 ods. 1 zák. č. 274/2017 Z. z.). Formy odbornej pomoci sú všeobecná obdobná pomoc obetí a špecializovaná odborná pomoc obzvlášť zraniteľnej obeť.

Súčasťou špecializovanej odbornej pomoci je aj poskytovanie všeobecnej odbornej pomoci, ktorá zahŕňa aj právnu pomoc na uplatnenie práv obeť, ktorá má postavenie poškodeného v trestnom konaní.

Právnu pomoc poskytuje obetiam aj subjekt poskytujúci pomoc obetiam za podmienok a v rozsahu ustanovenom podľa Trestného poriadku (§ 7 ods. 2 zák. č. 274/2017 Z. z.).

Podľa § 32 ods. 1 zák. č. 274/2017 Z. z. ministerstvo spravodlivosti vedie a na svojom webovom sídle zverejňuje register subjektov poskytujúcich pomoc obetiam, do ktorého zapisuje akreditované subjekty podľa zák. č. 274/2017 Z. z. a subjekty podľa osobitného predpisu, ak poskytujú pomoc obetiam.

V posudzovaných trestných veciach uvedené okresné sudy v obvode Krajského súdu v Košiciach vrátane sťažnostného súdu z registra subjektov poskytujúcich pomoc obetiam vedeného na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR zistili, že [REDAKOVANÉ] bola dňa 11. 05. 2018 udelená akreditácia na poskytovanie špecializovanej odbornej pomoci, ktorá zahŕňa aj poskytovanie všeobecnej odbornej pomoci, a to aj v prípade obetí iného trestného činu, ktorá je vystavená vyššiemu riziku opakovanej viktimizácie a nielen obetiam trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, či obetí domáceho násilia.

Z uvedeného potom vyplýva, že aj pokiaľ ide o trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Tr. zák., nemožno bez ďalšieho v štádiu začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia v posudzovaných trestných veciach vylúčiť, že obeť tohto trestného činu bude v ďalšom konaní vystavená vyššiemu riziku opakovanej viktimizácie.

Okresné sudy v rozhodnutiach konkretizovaných v podanej sťažnosti Ústavnému súdu SR [REDAKOVANÉ], vychádzali z vyššie citovaných ustanovení zákona č. 274/2017 Z. z., ako aj registra subjektov poskytujúcich pomoc obetiam vedeného na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR.

Zároveň bola zohľadnená tá skutočnosť, že ak je poškodená osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo jej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vykonáva jej práva podľa Trestného poriadku zákonný zástupca. V prípadoch, v ktorých zákonný zástupca poškodeného nemôže vykonávať svoje práva a je nebezpečenstvo z omeškania, predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora, sudca pre prípravne konanie na výkon týchto práv poškodenému ustanoví opatrovníka.

Počnúc 1. januárom 2018 do 1. januára 2019, kedy nadobudol účinnosť zák. č. 321/2018 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 550/2003 Z. z. o probačných

a mediačných úradníkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, sa poškodeným osobám uvedeným v druhej vete ods. 2 § 48 Tr. por. súčasne ustanovoval zástupca z radov subjektov poskytujúcich pomoc obetiam podľa zák. č. 274/2017 Z. z., ktorý má práva a povinnosti splnomocnenca poškodeného, ak ten nebol ustanovený za opatrovníka.

Z ust. § 48 ods. 2 Tr. por. účinného do 01. 01. 2019 vyplývalo, že proti rozhodnutiu o ustanovení opatrovníka je prípustná sťažnosť.

Krajský súd v Košiciach vzhľadom na účinnú a platnú právnu úpravu Trestného poriadku týkajúcu sa vyššie citovaného zákonného ustanovenia dospel preto k právnomu záveru, že keďže ust. § 48 ods. 2 Tr. por. upravuje jednak rozhodnutie o ustanovení opatrovníka poškodenému, ale aj rozhodnutie o ustanovení zástupcu z radov subjektov poskytujúcich pomoc obetiam podľa osobitného zákona s právami splnomocnenca poškodeného, ide teda o dva odlišné subjekty a zákon výslovne pripúšťa iba sťažnosť proti rozhodnutiu o ustanovení opatrovníka, pričom sťažovateľka [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] v ňou uvedených trestných veciach v podanej sťažnosti Ústavnému súdu SR nebola ustanovená za opatrovníka.

Podľa § 185 ods. 2, druhá veta Tr. por., uznesenie súdu alebo prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni.

Vzhľadom na vyššie uvedené boli sťažnosti podané [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], podľa § 193 ods. 1 písm. a) Tr. por. zamietnuté ako neprípustné.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že ak proti uzneseniu okresného súdu sťažnosť prípustná nie je, je nutné ju zamietnuť podľa § 193 ods. 1, písm. a) Tr. por. aj v prípade nesprávneho poučenia prvostupňovým súdom, že zákon sťažnosť proti uzneseniu pripúšťa, pretože nesprávne poučenie prvostupňového súdu nemôže zmeniť rozhodujúcu skutočnosť, že zákon proti danému výroku rozhodnutia sťažnosť nepripúšťa.

Vzhľadom na tieto skutočnosti máme za to, že uznesenia Okresného súdu Michalovce, Okresného súdu Košice II a Krajského súdu v Košiciach konkretizované v podanej sťažnosti Ústavnému súdu SR sťažovateľkou [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]

██████████, nemohli zasiahnúť do označených práv sťažovateľkou v ňou podanej sťažnosti, a preto jej sťažnosť považujeme za nedôvodnú.“

7.2 Vyjadrenie právnej zástupkyne sťažovateľa z 13. decembra 2019:

„Sťažovateľ trvá na ním podanej ústavnej sťažnosti zo dňa 27.7.2018 doručenej ústavnému súdu dňa 27.7.2018 v spojitosti s jej doplnením zo dňa 06.09.2018 a v nej uvedenej argumentácií. Má za to, že argumenty uvádzané krajským súdom v jeho vyjadrení k ústavnej sťažnosti neobstoja.

Predseda krajského súdu v ním podanom vyjadrení predovšetkým uvádza, že v posudzovaných trestných veciach okresné súdy v obvode krajského súdu vychádzali z registra subjektov poskytujúcich pomoc obetiam vedeného na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR, podľa ktorého akreditácia udelená sťažovateľovi zahŕňala aj poskytovanie všeobecnej odbornej pomoci aj v prípade obetí iného trestného činu, ktorá je vystavená vyššiemu riziku opakovanej viktimizácie.

Sťažovateľ v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že v čase, kedy okresné súdy ustanovovali poškodeným maloletým osobám sťažovateľa v časti posudzovaných trestných veciach, sťažovateľ ešte ani nemal udelenú žiadnu akreditáciu ministerstvom spravodlivosti. Tá mu bola udelená až 11.5.2018, nie je teda jasné z čoho teda súdy vychádzali. Z akreditácie, ktorú mal v tom čase sťažovateľ udelenú Ministerstvom práce sociálnych vecí a rodiny SR, však jednoznačne vyplývalo, že poskytuje špecializovanú pomoc ženám zažívajúcim násilie v párových vzťahoch.

Sťažovateľ nikdy nepožiadal ministerstvo spravodlivosti na udelenie akreditácie na poskytovanie pomoci inej skupine ako ženám zažívajúcim násilie a ich deťom. Akreditácia mu bola udelená na základe projektu, z ktorého bolo zrejmé, že jeho výlučnou cieľovou skupinou sú ženy zažívajúce násilie v párových vzťahoch a ich deti. (projekt prikladáme v prílohe tohto podania). Aj v súčasnosti je z registra ministerstva spravodlivosti zrejmé, že sťažovateľ poskytuje špecializovanú odbornú pomoc iba tejto cieľovej skupine. Uvedené je a aj vždy bolo predmetom jeho činnosti, vyplýva to aj z jeho stanov a aj z informácií uvedených na jej web stránke.

Sťažovateľ preto naďalej trvá, že na tom, že nebol osobou oprávnenou poskytnúť poškodeným v predmetných trestných konaniach odbornú pomoc. Má za to, že zabezpečenie

zastupovania poškodených (ako obetí trestných činov) v zmysle § 48 ods. 2 Trestného poriadku je súčasťou odbornej pomoci poskytovanej subjektmi poskytujúcimi pomoc obetiam trestných činov v súlade s ust. § 6 zák. č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súčasťou tejto odbornej pomoci pre obe trestných činov nie je len poskytovanie právnej pomoci (zastupovanie v trestných konaniach), ale aj inej pomoci ako je pomoc sociálna, psychologická a iná. Je preto logické, aby táto pomoc (vrátane tej právnej) bola poskytovaná subjektmi, ktoré majú odbornosť na prácu s konkrétnou cieľovou skupinou poškodených s cieľom, aby bola zabezpečená poškodeným v trestných konaniach skutočná kvalifikovaná pomoc.

V danom prípade sa tak nestalo a súdy ustanovovali poškodeným v trestných konaniach na zastupovanie sťažovateľa, ktorý síce je v registri subjektov poskytujúcich pomoc obetiam a má aj akreditáciu (v časti prípadov ju však ešte ani nemal v čase rozhodovaní okresného súdu udelenú), avšak špecificky sa venuje pomoci ženám zažívajúcim násilie v párových vzťahoch.

Ako už uviedol sťažovateľ v ním podanej ústavnej sťažnosti bol v trestných konaniach za zástupcu poškodeným ustanovený väčšinou maloletým osobám v prípadoch, v ktorých bolo vedené trestné konania za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže, čo je v rozpore so sťažovateľovi udelenou akreditáciou a jeho predmetom činnosti. Poškodené osoby v dotknutých konaniach, ktoré sú predmetom ústavnej sťažnosti nie sú cieľovou skupinou, ktorej má sťažovateľ spôsobilosť odbornú pomoc poskytovať a niektoré boli aj mimo jeho územnej pôsobnosti (t.j. mimo okresov Košice I. – IV.)

Podľa sťažovateľa nie je jeho povinnosťou sanovať skutočnosť, že zodpovedné štátne inštitúcie v súvislosti s prijatím dotknutej právnej úpravy nevytvorili dostatočné podmienky na vznik a existenciu dostatočného počtu subjektov poskytujúcich pomoc obetiam trestných činov na území SR. Za uvedený stav jednoznačne sťažovateľ nenesie žiadnu zodpovednosť.

Sťažovateľ požiadal o udelenie akreditácie (čo vyplýva aj z ním podaného projektu) s cieľom poskytovať kvalifikovanú odbornú pomoc (nielen právnou prostredníctvom zastupovania v trestných konaniach) ženám zažívajúcim násilie v párových vzťahoch v Košiciach (okresy I- IV) čo je cieľová skupina a územie, na ktorom dlhodobo pracuje a má v uvedenej oblasti expertízu. Uvedené bolo jednoznačne aj cieľom legislatívy EÚ, ktorá mala byť transponovaná do nášho právneho poriadku prijatím zákona č. 274/2017 Z. z.

o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a novelizáciou Trestného poriadku.

Nie je predsa možné spravodlivo požadovať od sťažovateľa, aby poskytoval v trestných konaniach pomoc poškodeným v prípadoch, ktorým sa v rámci predmetu svojej činnosti nevenuje a nemá na to ani odborné a personálne kapacity, navyše mimo svojej územnej pôsobnosti.

Čo sa týka zamietnutia jeho sťažnosti krajským súdom v tejto časti sťažovateľ v plnom rozsahu odkazuje na právnu argumentáciu uvedenú v ním podanej ústavnej sťažnosti a trvá na tom, že krajský súd na jeho sťažnosti nereagoval primerane a ústavne akceptovateľným spôsobom, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces a právo na účinný prostriedok nápravy, tak ako sú garantované v Ústave SR a medzinárodných dohovorochoch.“

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Právomoc ústavného súdu

9. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

10. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon o ústavnom súde. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

12. Uznesenie ústavného súdu č. k. I. ÚS 431/2018-18 z 5. decembra 2018 bolo prijaté senátom ústavného súdu v zložení Marianna Mochnáčová (predsedníčka senátu), Peter Brňák a Milan Ľalík (sudca spravodajca). Vzhľadom na skutočnosť, že všetkým sudcom skončilo 16. februára 2019 funkčné obdobie, tento nález bol v súlade s čl. II bodom 3 písm. a) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 schváleného na zasadnutí pléna ústavného súdu konanom 25. apríla 2019 prijatý senátom ústavného súdu v zložení predseda senátu Miroslav Duriš a sudcovia Ladislav Dudíť a Libor Duľa (sudca spravodajca).

IV.

Označené práva, judikatúra ústavného súdu a relevantná zákonná úprava

IV.1 Označené základné práva a slobody a judikatúra ústavného súdu

13.1 Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

13.2 Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní rovní.

14.1 Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

14.2 Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

15.1 Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonáva (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy). Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon (IV. ÚS 77/02, III. ÚS 63/06). Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci.

15.2 Súčasťou predostretých záruk vyplývajúcich z čl. 46 ods. 1 ústavy, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, je aj ochrana, ktorá sa účastníkovi konania poskytuje v odvolacom konaní, t. j. v konaní, v ktorom sa podaním riadneho opravného prostriedku domáha ochrany svojich práv pred odvolacím súdom z dôvodov, ktorých uplatnenie umožňuje procesné právo. Ak účastník konania splní predpoklady ustanovené zákonom na poskytnutie ochrany v odvolacom konaní, všeobecný súd mu túto ochranu musí poskytnúť v rozsahu, v akom sa preukáže existencia dôvodov na poskytnutie súdnej ochrany v takom konaní. Poskytnutie takejto právnej ochrany však, prirodzene, nemožno považovať za právo na úspech v odvolacom konaní (II. ÚS 4/94), ak každé také rozhodnutie odvolacieho súdu odpovedá na obsah odvolania ústavne konformným spôsobom a v rozsahu upravenom zákonom (čl. 46 ods. 4 ústavy).

16. Článok 6 ods. 1 dohovoru každému zaručuje právo podať žalobu o uplatnenie svojich občianskych práv a záväzkov na súde a pod tento článok spadá aj právomoc súdov

rozhodnúť o oprávnenosti trestného obvinenia proti konkrétnej osobe. Takto interpretovaný článok zahŕňa právo na súd, do ktorého patrí právo na prístup k súdu. Tým je dané, že tento článok zaručuje každému právo na to, aby svoju vec týkajúcu sa občianskych práv a záväzkov mohol nechať predložiť súdu. V tomto smere toto ustanovenie zakotvuje „právo na súd“, ktorého je právo na prístup k súdu (teda právo zahájiť konanie pred súdom) len jedným z jeho aspektov (Golder proti Spojenému kráľovstvu). K nemu sa pridávajú záruky ustanovené čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o organizáciu a zloženie súdu a vedenie konania. To všetko v súhrne zakladá právo na spravodlivé prerokovanie veci [rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) z 21. 2. 1975, séria A, č. 18, s. 18, bod 36]. Právo na spravodlivé prerokovanie veci zahŕňa v sebe princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania, právo byť prítomný na pojednávaní, právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a iné požiadavky spravodlivého procesu (III. ÚS 199/08).

17. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahom práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 71/97, IV. ÚS 14/2012).

18. Ústavný súd konštantne judikuje, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je pritom vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (obdobne pozri aj judikatúru ESLP vo veciach Ruiz Torija c. Španielsko z 9. 12. 1994, séria A, č. 303A, s. 12, bod 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. 12. 1994, séria A, č. 303B; Georgiadis c. Grécko z 29. 5. 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. 2. 1998). Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a s právnym názorom účastníka konania, je však povinný

na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 32/07).

19. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Článok 2 ods. 2 ústavy obsahuje ústavné pravidlo, v rámci ktorého každý orgán verejnej moci vrátane štátnych orgánov sám (autonómne) určuje nielen to, aký druh právnej úpravy použije pri rozhodovaní, ale aj to, akým spôsobom prikróčí k jeho výkladu v súlade s princípom právneho štátu, ktorý je vyjadrený v citovanom článku ústavy. Ústavný príkaz, ktorý je obsiahnutý v čl. 2 ods. 2 ústavy, je súčasne aj ustanovením povinnosti vykladať ústavné a zákonné normy tak, aby sa tento ústavný príkaz rešpektoval v celom vymedzenom rozsahu. Uvedené ústavné pravidlo sa vzťahuje v celom rozsahu aj na ochranu základných práv a slobôd, ktorú poskytujú orgány verejnej moci v rozsahu svojich kompetencií vrátane základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vrátane práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru.

20. K úlohám právneho štátu patrí vytvorenie právnych a faktických garancií uplatňovania a ochrany základných práv a slobôd svojich občanov. Ak je na uplatnenie alebo ochranu základného práva alebo slobody potrebné uskutočniť konanie pred orgánom verejnej moci, úloha štátu spočíva v zabezpečení právnej úpravy takýchto konaní dostupných bez akejkoľvek diskriminácie každému z nositeľov základných práv a slobôd. Koncepcia týchto konaní musí zabezpečovať reálny výkon a ochranu základného práva alebo slobody, a preto ich imanentnou súčasťou sú procesné záruky takéhoto uplatňovania a ochrany základných práv a slobôd. Existencia takýchto konaní však nevyčerpáva ústavné požiadavky späté s uplatňovaním základných práv a slobôd. Ústavnosť týchto konaní predpokladá aj to, že orgán verejnej moci, pred ktorým sa takéto konania uskutočňujú, koná zásadne nestranne, nezávisle a s využitím všetkých zákonom vytvorených prostriedkov na dosiahnutie účelu takýchto procesných postupov.

21.1 O prípad porušenia ústavou garantovaného základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozhodnutím alebo postupom všeobecného súdu pritom môže ísť okrem iného vtedy, ak by tento súd fakticky odňal komukoľvek možnosť domáhať sa alebo brániť svoje právo na všeobecnom súde (II. ÚS 8/01), alebo by rozhodol arbitrárne bez náležitého odôvodnenia svojho rozhodnutia (I. ÚS 241/07), prípadne pokiaľ by sa pri výklade a aplikácii zákonného predpisu natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (III. ÚS 264/05), teda ak súdom zvolený výklad neprípustne postihuje niektoré zo základných práv sťažovateľa, prípadne opomína možný výklad iný, ústavne konformný, alebo je výrazom zjavného a neodôvodneného vybočenia zo štandardov výkladu, ktorý je v súdnej praxi rešpektovaný, resp. je v rozpore so všeobecne uznávanými zásadami spravodlivosti.

21.2 Vo všeobecnom poňatí sa teda posúdenie vecí všeobecným súdom môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli do takej miery zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, že by zásadne popreli účel a význam zákonného predpisu (I. ÚS 13/00, I. ÚS 115/02, I. ÚS 139/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06, I. ÚS 382/06, I. ÚS 88/07).

22. Ďalším z kritérií rozhodovania ústavného súdu je aj intenzita, akou malo byť zasiahnuté do ústavou alebo medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv alebo slobôd, a v spojitosti s tým zistenie, že v okolnostiach daného prípadu ide o zásah, ktorý zjavne viedol k obmedzeniu, resp. odopretiu základných práv alebo slobôd sťažovateľa (II. ÚS 193/06, II. ÚS 210/06, IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 24/07, III. ÚS 217/09, III. ÚS 522/2011).

IV.2 Relevantná zákonná úprava Trestného poriadku v jednotlivých časových obdobiach

23. Podľa § 48 ods. 1 Trestného poriadku ak je poškodená osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jej spôsobilosť na právne úkony obmedzená,

vykonáva jej práva podľa tohto zákona jej zákonný zástupca, ktorý môže splnomocniť zastupovaním aj organizáciu na pomoc poškodeným.

24. Znenie § 48 ods. 2 Trestného poriadku účinné od 1. januára 2019:

V prípadoch, v ktorých zákonný zástupca poškodeného nemôže vykonávať svoje práva uvedené v odseku 1, predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie ustanovia na výkon týchto práv poškodenému opatrovníka z radov advokátov. Proti uzneseniu o ustanovení opatrovníka a proti uzneseniu, ktorým sudca pre prípravné konanie zamietol návrh prokurátora na ustanovenie opatrovníka, je prípustná sťažnosť.

25. Znenie § 48 ods. 2 Trestného poriadku účinné od 1. januára 2006 do 31. decembra 2017:

V prípadoch, v ktorých zákonný zástupca poškodeného nemôže vykonávať svoje práva uvedené v odseku 1 a je nebezpečenstvo z omeškania, predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie ustanovia na výkon týchto práv poškodenému opatrovníka. V prípade trestných činov spáchaných voči blízkej osobe alebo zverenej osobe, ak je poškodeným maloletá osoba, sa za opatrovníka ustanoví najmä štátny orgán alebo poverený zástupca organizácie na pomoc poškodeným. Proti rozhodnutiu o ustanovení opatrovníka je prípustná sťažnosť.

26. Znenie § 48 ods. 2 Trestného poriadku účinné od 1. januára 2018 do 30. júna 2018:

V prípadoch, v ktorých zákonný zástupca poškodeného nemôže vykonávať svoje práva uvedené v odseku 1 a je nebezpečenstvo z omeškania, predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie ustanovia na výkon týchto práv poškodenému opatrovníka. V prípade trestných činov spáchaných voči blízkej osobe alebo zverenej osobe, ak je poškodeným osoba mladšia ako 18 rokov, sa za opatrovníka ustanoví najmä štátny orgán, súčasne s ustanovením opatrovníka sa ustanoví zástupca z radov subjektov poskytujúcich pomoc obetiam podľa osobitného zákona, ktorý má práva

a povinnosti splnomocnenca poškodeného, ak ten nebol ustanovený za opatrovníka. Proti rozhodnutiu o ustanovení opatrovníka je prípustná sťažnosť.

27. Znenie § 48 ods. 2 Trestného poriadku účinné od 1. júla 2018 do 31. decembra 2018:

V prípadoch, v ktorých zákonný zástupca poškodeného nemôže vykonávať svoje práva uvedené v odseku 1, predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie ustanovia na výkon týchto práv poškodenému opatrovníka. V prípade trestných činov spáchaných voči blízkej alebo zverenej osobe, ak je poškodeným osoba mladšia ako 18 rokov, sa za opatrovníka ustanoví najmä štátny orgán, súčasne s ustanovením opatrovníka sa ustanoví zástupca z radov subjektov poskytujúcich pomoc obetiam podľa osobitného zákona, ktorý má práva a povinnosti splnomocnenca poškodeného, ak ten nebol ustanovený za opatrovníka. Proti uzneseniu o ustanovení opatrovníka a proti uzneseniu, ktorým sudca pre prípravné konanie zamietol návrh prokurátora na ustanovenie opatrovníka, je prípustná sťažnosť.

V.

Posúdenie veci ústavným súdom

28.1 Po preskúmaní napadnutých rozhodnutí krajského súdu, ktorých spoločným obsahom je postup podľa § 193 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, teda odmietnutie podanej sťažnosti sťažovateľom z dôvodu neprípustnosti v nadväznosti na v čase od 1. januára 2018 do 30. júna 2018 účinné znenie § 48 ods. 2 Trestného poriadku, ústavný súd konštatuje, že krajský súd konal explicitne podľa zákonnej úpravy § 48 ods. 2 Trestného poriadku [v spojení s § 193 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku] účinnej v relevantnom čase, ktorú vyložil v súlade s jej obsahom a účelom. Po posúdení takého výkladu ústavný súd nezistil nič, čo by signalizovalo arbitrárny alebo zjavne neopodstatnený výklad použitej zákonnej úpravy vo veci konajúcim krajským súdom. Ten postupoval v súlade s čl. 2 ods. 2 ústavy, a teda ako štátny orgán neprekročil Trestným poriadkom mu danú kompetenciu v sťažnostnom konaní [ktorej konkrétnym vyjadrením je rozhodnutie podľa § 193 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku]. Takým postupom v súlade so zákonom nemohol odňať

sťažovateľovi možnosť konať pred súdom s dôsledkom porušenia ním označeného základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to sťažovateľ vo svojej argumentácii namieta.

28.2 Už uvedený záver platí aj v prípade, o ktorom sa zmieňuje aj vyjadrenie predsedu krajského súdu, teda v prípade nesprávneho alebo nedostatočne diferencovaného poučenia v rozhodnutí napadnutom sťažnosťou. Prekročenie prieskumného oprávnenia súdu rozhodujúceho o podanej sťažnosti je možné len v prípade uvedenom v § 193 ods. 2 Trestného poriadku (bez neskoršej zmeny tohto ustanovenia oproti rozhodnému obdobiu), teda v prípade konvalidácie omeškania pri podaní sťažnosti, ku ktorému došlo výlučne pre nesprávne poučenie súdu (o dĺžke lehoty na podanie sťažnosti, napr. zámenou s lehotou na podanie odvolania). Neprípustnosť podania sťažnosti však takto (rešpektujúc legálnu licenciu „sťažnostného“ súdu podľa čl. 2 ods. 2 ústavy vo vzťahu k relevantným ustanoveniam zákona) zhojiť nemožno. Samotnú okolnosť správnosti, resp. dostatočnosti poučenia v jednotlivých rozhodnutiach napadnutých sťažnosťami ústavný súd nehodnotí, keďže tieto rozhodnutia nie sú ústavnou sťažnosťou napadnuté.

28.3 V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, v ktorej uvádza, že postup súdneho orgánu, ktorý koná v súlade s procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi predpismi konania v občianskoprávnej alebo trestnoprávnej veci, nemožno považovať za porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy alebo práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97, II. ÚS 122/05, IV. ÚS 462/2012, III. ÚS 591/2013, I. ÚS 670/2014). Teda z konštantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že postup a rozhodnutie všeobecného súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej procesnoprávnej úpravy, v zásade nemožno hodnotiť ako porušenie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97).

28.4 V dôsledku tohto záveru ústavný súd rozhodol o nevyhovení sťažovateľom namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

28.5 Keďže ústavný súd nedospel po posúdení prijatej ústavnej sťažnosti k záveru o porušení základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 ústavy, nemohol dospieť ani k záveru o porušení ďalších sťažovateľom označených práv,

a to základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2020

Miroslav DURÍŠ
predseda senátu